

[Aksel Larsen.]

at nu skal der ske noget med nationalbanken, at så kunne der gennemføres noget. Men når man slutter aftale med de radikale 11 medlemmer om, at der må ikke ske en sådan ændring, en ændring, som er ønsket af socialdemokratiets kongres, har man i hvert fald sikret, at en sådan ændring ikke kan ske, for socialdemokratiets og de radikales 88 plus venstres og de konservatives medlemmer er absolut flertal i dette ting. Og det har man dog sikret ved det afsnit i aftalen.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup siger, at der står ikke noget som helst noget sted om, at socialdemokratiet har givet tilsagn om voldgift i fagretlige spørgsmål, og han forlanger dokumentation af mig. Det synes jeg det ærede medlem selv skulle være med til at levere. Samarbejdsaftalen mellem de to regeringspartier har mig bekendt ikke været offentliggjort i sin fulde ordlyd, så vi ved altså ikke, hvad der ordret står i den. Lad os få den offentliggjort, så kan vi se. Man kan ikke forlange af os, at vi skal dokumentere noget fra en hemmeligholdt aftale. Jeg bygger i det væsentlige på, hvad der har været offentliggjort i dagbladet Aktuelt, men jeg bygger naturligvis også på, hvad der har stået i andre dagblade.

Her står jeg med Politiken for lørdag den 30. september, hvor man har en meget stor artikel, der gennemgår og til dels kommenterer samarbejdsaftalen mellem socialdemokratiet og det radikale venstre. Heri står følgende — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Voldgift nævnes ikke direkte, men det siges i krav til revision af den arbejdsretlige lovgivning, at arbejdskonflikter af samfundsødelæggende karakter må, hvis de ikke forebygges af parterne selv, hindres eller standses ved samfundets indgriben.“

Jeg tager da ikke fejl, når jeg siger, at det er jo Bertel Dahlgaards linje, som vi alle kender, og som venstre og de konservative gang på gang har bebrejdet de radikale at de ikke har stået ved i praksis, f. eks. i fjor, så jeg tror — med det forbehold, at jeg ikke kender ordlyden af samarbejdsaftalen — at jeg dog har givet dokumentation for, at

jeg havde ret til at udtale mig, som jeg gjorde: at man har en aftale om, at man skal nærme sig noget, som måske ikke direkte er tvungen voldgift, men dog er det indirekte. Om det så bliver gennemført, ved jeg naturligvis ikke noget om. Jeg talte kun om, hvorledes samarbejdsaftalen forholdt sig til bl. a. socialdemokraternes og de radikales hidtidige politik og anskuelse.

Fælleskommandoen. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup citerede fra min tale i går, hvor jeg har sagt, at enhver militærsagkyndig af erfaring ved, at kommer hærstyrkerne under tysk kommando, vil danske soldater i krigstilfælde — og det er jo det eneste tilfælde, hvor fælleskommandoen skal træde i kraft, hævder man — blive trukket syd for Kielerkanalen. Der var slet ikke noget ondt i at sige, at man hævder, at det er det eneste tilfælde, hvor fælleskommandoen skal træde i kraft, for man hævder fra regeringspartiernes side, at det kun er i krigstilfælde. Og så må det dog være mig tilladt at gøre opmærksom på det og sige, at netop det gør mig ekstra betænkelig, for jeg ønsker ikke, at danske soldater i krigstilfælde skal trækkes syd for Kielerkanalen.

Så vil det ærede medlem have dokumentation for, at det ved enhver militærsagkyndig af erfaring. Den dokumentation skal jeg gerne give. Der har nemlig været nogle hærmanøvrer i Slesvig-Holsten, og det var før disse manøvrer udtrykkeligt aftalt, at danske soldater heller ikke under disse manøvrer måtte komme syd for Kielerkanalen, men de tyske chefer kommanderede dem alligevel syd for Kielerkanalen uden at tage hensyn til de danske befalingsmænds protester, og det førte til, at en kommanderende general i Jylland stillede i udsigt, at hvis der kom fælleskommando for hærstyrkerne og de kom under tysk overkommando, ville han ikke kunne fortsætte inden for forsvaret, for han vidste, hvad det ville betyde i krigstilfælde for danske soldater: de ville blive trukket syd for Kielerkanalen, og med den moderne krigsteknik ville de ikke have nogen chance for at komme nord for Kielerkanalen igen; de ville være prisgivet. Enhver militærsagkyndig ved, at de pågældende manøvrer gik på den måde, at de tyske kommandanter var så illoyale med hensyn til den